

Κυριάκος Αθανασιάδης - Ναταλία Καρατσούλια

Ο ΔΡΑΚΟΣΥΝΔΕΚΤΗΣ

Ένα πατίνι
για την λουστίνη

Πριν από πολλά-πολλά χρόνια υπήρχαν δράκοι. Αλλά φοβόντουσαν τους ανθρώπους και πήγαν να κρυφτούν στα δάση. Όμως κάποιοι δράκοι εξακοιλούσαν να γυρίζουν μόνοι τους στην εξοχή. Καμιά φορά, έμπαιναν και στις πόλεις. Και οι άνθρωποι τότε έτρεχαν δεξιά-αριστερά, και γινόταν μεγάλη φασαρία.

Έτσι, μια μέρα, ένα παιδί αποφάσισε να μαζέψει όλους τους δράκους και να τους οδηγήσει σε μια μυστική περιοχή.

Το παιδί αυτό το έλεγαν Δρακοσυλλέκτη.

Το 'πε και το 'κανε. Και οι δράκοι του ζουν ακόμα εκεί, στη Δρακοχώρα, και περνάνε καταπληκτικά.

Πού και πού μάλιστα μας κατασκοπεύουν, ή τους κατασκοπεύουμε εμείς. Και γελάμε όλοι πολύ: και οι δράκοι, και οι άνθρωποι, και ο Δρακοσυλλέκτης!

Η λουσίνη
τρελαινόταν
να κάνει ποδήλατο.

Μπορούσε να κάνει
ποδήλατο
όλη μέρα.

Και καμιά φορά,
κρυφά από τη μαμά της
και από τον μπαμπά της,
ακόμα και **όλη** τη νύχτα.

Περισσότερο από
όλα τα άλλα,
της άρεσαν τα
κόκκινα
ποδήλατα.

Βέβαια, δεν έλεγε όχι και στα
πορτοκαλί.
Πολύ ωραίο το πορτοκαλί!

Η Ιουστίνη λατρεύει το ποδήλατο και τρέχει σαν σίφουνas από το πρωί μέχρι το βράδυ εκεί στη Δρακοχώρα.

Μέχρι που μια μέρα είδε ένα ποδήλατο που δεν είχε πετάλια. Μα, πώς κάνουν ποδήλατο χωρίς πετάλι; Τι περίεργο!

Η Ιουστίνη βάλθηκε να το ανακαλύψει. Γιατί κι αυτό το παράξενο ποδήλατο φαινόταν τόσο μα τόσο καταπληκτικό!

Στην ίδια σειρά

